

GONIEC KRAKOWSKI

Redakcja i Administracja
Kraków, ul. Dunajewskiego Nr. 7.
Telefon 2502. — P.K.O. Nr. 140.011.

40M

W kioskach na dworcach kolejowych 45 mk. — Prenumerata wynosi w Krakowie miesięcznie mk 1200, z odnośzeniem do domu mk 1300, zamlejskowa mk 1300, zagranicą mk 1.600.

BEZPARTYJNY DZIENNIK ILUSTROWANY

Nr. 182. — Rok V.

Kraków, piątek 7 lipca 1922 r.

Red. naczelny KRZYWY ANTONI

Upadek gabinetu p. Sliwińskiego odroczone na 24 godzin!

Stronnictwa prawicowe posiadają w Sejmie zdecydowaną większość i biorą na siebie odpowiedzialność za stworzenie nowego rządu.

Mowę programową p. Sliwińskiego wyśmiano. Piastowcy biją w pulpity i awanturami zrywają posiedzenie Sejmu!

Ksiądz Okoń zapowiada rewolucję lub dyktaturę w razie upadku gabinetu Sliwińskiego.

(Telefonem od korespondenta „Gońca Krakowskiego“).

Warszawa. Upadek gabinetu p. Sliwińskiego został odroczone na 24 godzin jedynie wskutek obstrukcji Piastowców, którzy walecznym w pulpitach i wrzaskiem zmusili Sejm do przerwania posiedzenia w chwili, kiedy dyskusja nad exposé p. Sliwińskiego już się kończyła. Dyskusja ta ujawniła, że w Sejmie istnieje zdecydowana większość, która jest przeciwna rządowi, stworzonemu przez lewicę i która bierze na siebie odpowiedzialność za stworzenie nowego rządu!

Warszawa. Atmosfera w Sejmie była już wczoraj w południe niesłychanie podniecona. Kluby lewicowe wraz z Piastowcami obradowały razem od godziny 12 do 2 nad sposobami zapobieżenia nieuchybnyemu upadkowi rządu p. Sliwińskiego i wywarcia presji na opozycję, ażeby ta cofnęła się pod groźbą od decyzji obalenia rządu.

Z drugiej strony obradowały kluby prawicowo-centrowe nad kandydaturą nowego premiera, którego nazwisko narazie utrzymane jest w tajemnicy, aby uniemożliwić prasie lewicowej przedwczesne napaści na niego.

Klub Pracy Konstytucyjnej — jak się okazało dopiero podczas dzisiejszego posiedzenia Sejmu — powziął uchwałę wystąpienia przeciwko rządowi p. Sliwińskiego już przed pięciu dniami, ale zachowywał ją w ścisłym sekrecie, tak, że stronnictwa lewicowe do ostatniej chwili ludzki się jeszcze, że zdołają namówić ten klub do głosowania za rządem Sliwińskiego. Deklaracja, złożona podczas posiedzenia przez p. Baworowski, wywołała olbrzymie wrażenie w Sejmie nie tylko ze względu na doniosłość wystąpienia Klubu Pracy Konstytucyjnej przeciw obecnemu rządowi, ale także ze względu na dobrze umotywowane odmówienie temu rządowi zaufania.

Wczorajsze posiedzenie sejmowe, które omal nie porzuciło gabinetu p. Sliwińskiego, rozpoczęło się przy tak pełnej sali, jakiej Sejm dotychczas jeszcze nie był świadkiem. Galerye dla publiczności ugęstały się poprostu, mimo, że już w godzinach rannych kancelarya sejmowa wstrzymała wydawanie kart wstępu w obawie o katastrofę. Komplet posłów był również liczny.

Po krótkim załatwieniu sprawy ratyfikacji

zarządzeń o sądach na Górnym Śląsku, które referował p. Zygmunt Seyda, marszałek udzielił głosu p. Sliwińskiemu.

Mowa prezydenta ministrów wywołała w Sejmie jak najfatalniejsze wrażenie.

Była ona zbiorem pustych frazesów, tylko stylistycznie dobrze opracowanych. Nawet lewica czuła się zakłopotana, słuchając tej mowy rzekomo programowej, która odznaczała się zupełnym — jak to podkreślono w dyskusji — brakiem programu. Szczególne wrażenie wywarła

nieśluchana w dziejach parlamentarnych napaść premiera na gabinet swego poprzednika,

głównie skierowana w stronę p. Michałskiego. P. Sliwiński krytykował działalność p. Michałskiego w taki sposób, który wywołał oburzenie i protesty w centrum i na prawicy. Poseł Baworowski przerwał też mówcy wołaniem: „To kpił! Mów pan o programie, a nie krytykuj!” Inni posłowie wołali: „Ladnie pan zaczynał Dyskredytuje pan państwo!” itd. P. Sliwiński między innymi oświadczył, że

wprowadzenie w życie monopolu tytoniowego jest niemożliwe

ponieważ wymagałoby inwestycji od 90—100 miliardów marek. W ten sposób oświetlił on charakterystyczne stanowisko lewicy, która do niedawna głosowała za monopolem tytoniowym, a toż obecnie już przekonała się, że wprowadzenie go w życie nie jest w naszych warunkach rzeczą łatwą.

Mowa p. Sliwińskiego była przerywana kilkakrotnie ironicznymi okrzykami; szczególnie ironiczne brawa i oklaski otrzymywał on w chwili, gdy powiedział, że rząd demokratyczny, to znaczy jego własny, musi być rządem silnym. Po tych słowach zaplanowała w Sejmie niesłychana wesołość, nawet lewica nie mogła ukryć uśmiechów. Kiedy p. Sliwiński oświadczył, że rząd jego siły swej nie będzie opierał na środkach policyjnych, prawica i centrum przypominały mu

z oburzeniem ostatnie zajęcia w Wilnie.

Po przemówieniu p. Sliwińskiego podał p. Woźnicki („Wyzwolenie“) w imieniu lewicy wniosek o odroczenie dyskusji nad exposé premiera do jutra, ażeby rzekomo kluby mogły się zapoznać z jego treścią.

Na to odezwał się p. Marweg: „Nie było żadnej treści!“

P. Głabiński sprzeciwił się temu wnioskowi i postawił inny o otwarciu natychmiastowej dyskusji nad exposé rządowym.

Nadszedł moment decydujący,

albowiem miało się w głosowaniu ujawnić, jakimi siłami rozporządza opozycja i blok rządowy.

Wniosek lewicy o odroczenie dyskusji upadł 169 głosami przeciw 195.

Głosowały za nim stronnictwa od Polskiego Str. Ludowego na lewo razem z żydami i Niemcami. W tej chwili dopiero zrozumiała lewica, że na Klub Pracy Konstytucyjnej liczyć już nie może.

Podczas dyskusji nad exposé rządowym p. Głabiński (Z.L.N.) oświadczył, że do rządu p. Sliwińskiego klub jego nie posiada zaufania z powodów następujących:

„Już w chwili desygnowania na premiera p. Sliwiński oświadczył nam, że istnieje konflikt między Sejmem a Naczelnikiem Państwa w sprawie jego prawnopañstwowego uprawnienia i że rząd zajmie w tym konflikcie stanowisko neutralne. Oświadczeniem takim p. prezydent ministrów złożył dowód, że nie zdaje sobie sprawy z istoty konstytucyjnego ustroju państwa, do którego rządów jest powołany.

Polska bowiem nie jest państwem monarchicznym.

w którym możliwe są konflikty między reprezentacją narodu a monarchą, ale jest państwem demokratycznym, w którym zarówno rząd, jak i Naczelnik Państwa są wykonawcami woli Sejmu Ustawodawczego. Programowe przemówienie

130-letni weteran Krasiński — oszustem.

Zdemaskowanie „weterana napoleońskiego”.

Od dłuższego już czasu pojawiały się w prasie wiadomości że przy ulicy Grzybowskięj Nr. 27, w Warszawie, mieszka jakoby... 130 letni **Mieczysław Krasiński, bohater, weteran wojsk napoleońskich**. Wiść wprost nie do wiary szybko się rozprzyszczyła po całej Warszawie i dotarła do zrajomych Krasińskiego, którzy nie wierząc w autentyczność tej wiadomości, dotarli do źródła prawdy.

Wksiążce meldunkowej ludności stałej domu Nr. 43 przy ul. Wroniej pod Nr. kolejnym 701 zameldowany został 27 października 1890 r. Mieczysław vel Mikołaj Krasiski vel Kraśnicki, urodzo-

ny 10 września 1841 r., czyli że ma niespełna 81 lat, a nie jak Krasiski sobie liczy 130 lat. Dalej w rubryce „wyznanie” napisane jest **prawosławne, „sposób utrzymania” — starszy rewirowy**. Następnie Krasiński był właścicielem składu mąki na pl. Grzybowskiem przy kościele i jednocześnie — starostą bazarowym na pl. Grzybowskiem.

Niewątpliwie odesłane władze wojskowe ustaliły skąd Krasiński jest w posiadaniu dokumentu, stwierdzającego udział w... wojsku napoleońskim, który tyle mu sławy przyniósł, i nawet dzienniki niemieckie podały tę plotkę za polskimi.

Z Górnego Śląska.

Edward Rybacz, redaktor

Jeden z najgorliwszych bojowników o uświadomienie ludu górnośląskiego.

Włamywacze pocztowi posiadający swój własny okręt.

Wykrycie groźnej szajki złodziejskiej.

W początkach lutego bieżącego roku biuro pocztowe przy ulicy Vauvenargues w Paryżu było terenem śmiałego najścia włamywaczy. Sprytni złoczyńcy za pomocą podkopu przedostali się do piwnic domu pocztowego, gdzie znajdował się olbrzymi

KUFER-SKARBIEC,

kryjący wszystkie walory pieniężne, należące do dyspozycji biura. Kufer został przedziurawiony za pomocą specjalnych świderów i narzędzi, zaś jego zawartość w sumie ośm krot sto tysięcy franków zniknęła. Na miejscu tylko zostały narzędzia włamywaczy. Opryskci ulotnili się, nie zostawiając po sobie żadnych śladów.

Nie zważając jednak na napotkanie trudności, dyrektor policji śledczej w Paryżu, Ducroc i głośny wyświadcza komisarz Faralicq — rozpoczęli bezwzględne poszukiwania. Już w końcu marca słynny wywiadowca pochwycił niejakego Andre Penchi i jego przyjaciółkę Zuzannę Balleul, którzy wynajawszy w styczniu mieszkanie przy ulicy Vauvenargues w gmachu poczty,

WZIĘLI UDZIAŁ W KRADZIEŻY BANKNOTÓW

Udział ten polegał na oddaniu owego mieszkania do dyspozycji włamywaczy. Tam też przetrzymywano wszystkie narzędzia, potrzebne do „operacji”.

Ale zaarrestowana para odmawiała uparczywie wszelkich zeznań. I sprawa pozostałaby może niewyjaśniona, gdyby nie przypadkowe zaarrestowanie nie dwóch bandytów: Castelli i Mosca, w chwili, gdy zaopatrzeni w znaczne sumy pieniężne opuszczali Marsylię, ażeby się udać do Paryża. Przypadek ten i wprowadził Faralicq na dobrą drogę. Obaj zatrzymani złoczyńcy mają na swym sumieniu

NIEZLICZONA ILOŚĆ KRADZIEŻY, OSZUSTW I WŁAMYWAŃ

popelnionych przeważnie na południu. Domyślnie władze zwęszyły w nich odrazu głównych autorów

najścia na gmach pocztowy. A wraz z tem zostało ustalone, że w dniu owego najścia, a nawet w Penchi. Nie na tem jednak koniec. Nazajutrz po przeddaniu obaj złoczyńcy gościli w mieszkaniu aresztowanym Castelli i Mosca, na poczeku paryskiej przychwycono adresowaną dla nich **POSYŁKĘ Z NARZĘDZIAMI DO FAŁSZOWANIA ZNAKÓW PIENIĘŻNYCH**

W mieszkaniu obu złoczyńców znaleziono mnóstwo fałszywych blankietów bankowych, czeków i banknotów. Każdy z członków bandy posiadał rozgależone stosunki we wszystkich miastach Francji, zaś liczne grono przyjaciół i „przyjaciółek” puszczało w obieg zraborowane lub podrobione walory.

Castelli, Mosca Penchi są bezwarunkowo autorami najścia na pocztę. Ale, dochodzenia policyjne wykazały, że na nich ciąży znacznie więcej przestępstw. Faralicq odkrył, że trzej złoczyńcy byli tylko członkami sprytnej szajki, na czele której stał niejaki Guidoni

DO DYSPOZYCYI BANDYTÓW ZNAJDOWAŁ SIĘ STATEK MORSKI „ITALIE”,

kursujący między północną a południową Francją. Pomiedzy obsługą okrętową znajdowali się członkowie bandy. Ich zadaniem było przewozić skradzione papiery do innego miasta i wręczać zakonspirowanym i zaprzyśiężonym „agentom” szajki. Na okręcie tym policja znalazła znaczne sumy, ukryte pod węglem, a bynajmniej nie pochodzące z kasy przy ulicy Vauvenargues.

Ogółem

PRZYŁAPANO OKOŁO DWUDZIESTU PIĘCIU OSÓB.

Kilkanaście wielkich kradzieży i uzbrojonych napadów zostało już dziś mezbicie stwierdzone. Najbliższe tygodnie pokażą, czy wszyscy członkowie bandy zostali pochwyceni i ile zamachów dokonano. Będzie to największy proces kryminalny.

Z szansonistki... truciicielką.

Otruła męża, by pójść za innym.

(1) Przed paru dniami zmarł nagle tuż po obiedzie 38 letni urzędnik fabryki w Bois-Armand we Francji. Przypuszczano, że śmierć nastąpiła skutkiem otrucia grzybami, mimo to otworzono śledztwo. Wnętrznosci zmarłego tudzież resztkę pitego przezeń jabłeczniaka posłano do laboratorium do Paryża, gdzie analiza wykazała, że

JABŁECZNIK ZAWIERAŁ TRUCIZNĘ.

Podejrzanie padło odrazu na żonę zmarłego, którą też natychmiast aresztowano. Kobieta ta od dzieciństwa posiadała zbroczone instynkty: dzieckiem będąc z całą satysfakcją okradala swą rodzinę, ciężąc się następnie gdy za kradzież karano osoby zupełnie niewinne. Mając lat 15 zaangażowała się do trupy prowincjonalnego „Kafeszantana”, poczem

ZUZYTA, POSTARZAŁA,

osiadła w wiosce Bois-Armand jako pracownica w fabryce. Maria zawarła stosunek miłosny z niejakiim Noreini, w przededniu zostania matką postanowiła wyjść za mąż. Na ofiarę wybrała sobie łagodnego, biernego człowieka, urzędnika fabryki Chargelegne, a zostawszy jego żoną i w parę dni potem wydawszy na świat dziecie, nie zerwała bynajmniej stosunku

Z DAWNYM KOCHANKIEM

a ojcem swego dziecka. Niedoleżny mąż zdawał się biernie oszukiwać, raz zaś przyłapawszy swą żonę na zdradzie, pogodził się z faktem dokonanym i patrzył spokojnie na romans swej żony.

Przed paru dniami kochanek zwiastował pani

Chargelegne iż wyjeżdża na stałe. Wówczas to emerytalna szansonistka postanowiła

POZBYĆ SIĘ MĘŻA

aby podążyć za „tym trzecim”

Chargelegne jadł co wieczora kolację w fabryce. Posyłane mu z domu przez żonę. Fatalnego wieczoru zjadłszy grzyby wypił szklankę jabłeczniaka, zaledwie jednak zdolał odstawić na stół szklankę, powstał z miejsca wyjąc jak szalony; wśród strasznych bólów padł zemdlony, a

W KILKA CHWIL POTEM JUŻ NIE ŻYŁ.

Wówczas to lekarz postawił dyagnozę otrucia, a dyagnozę tę potwierdziły badania w laboratorium paryskim. Potworna kobieta umyślnie podała swej ofierze grzyby, aby zrzucić z siebie odpowiedzialność, a zatrucie przypisać grzybom. Nie obliczyła się widocznie z tem, że resztką jabłeczniaka poddana analizie zdradzi jej zbrodnię.

Jak się poznaje żonatego mężczyznę?

(1) Zdarza się bardzo często, iż obserwując „exterieur” jakiegoś mężczyzny mówi się o nim: ma minę żonatego. Wyrok ten, najczęściej instynktowny, daje pewnemu psycholodowi angielskiemu pobudkę do określenia podstaw tego twierdzenia. Jest faktem niezaprzeczonem; mówi on, że ludzie żonaci mogą być poznani po pe-

Chwila bieżąca.

Kraków, dnia 6. lipca 1922.

Sprostowanie

We wczorajszym wstępnym artykule p. t. „Ministrowie w porozumieniu ze zbrodnią bolszewicką” wydrukowano mylnie szereg zdań, które w imię uczciwości dziennikarskiej prostujemy:

I tak wydrukowano:

„A więc to prawda, że istnieje w Polsce trzeci rząd, oparty o sprzyśnięcie żywołów antypaństwowych, działających pod wspólnymi rozkazami **Bolwedera i Moskwy.**”

Tymczasem według rękopisu powinno być:

„A więc to prawda, że istnieje w Polsce trzeci rząd, oparty o sprzyśnięcie żywołów antypaństwowych, działających pod wspólnymi rozkazami **Berlina i Moskwy.**”

W tym samym artykule popelniono szereg podobnych pomyłek.

Redakcyja nasza poczyniła energiczne kroki, aby podobnym przekręceniom na przyszłość położyć kres **Redakcyja.**

Wielkie zebranie.

Wielkie zebranie urządzi w sali Małop. Tow. rolniczego w sobotę dn. 8 b. m. o godz. 7 wiecz. (plac Szczepański 8, II p.) Towarzystwo „Rozwój”. Przemawiać będą: ks. kanonik dr Józef Kruszyński, profesor Seminarium w Włocławku, prof. Ludwik Skoczył, red. Jan Matyasik, profesor Jap Gruszecki, Wstęp wolny dla członków za okazaniem legitymacji, dla gości poleconych przez członków wydadają zaproszenia biuro Tow. przy ul. Smoleńskieje 19 co dzień od godz. 9 rano do 2 popoł.

Większość robotników tutejszych zarabia dzień nie mniej niż starczy na 4 kgr. chleba, a bardzo wielu, zwłaszcza robotnicy nie zarabiają ani 2 kgr. chleba dziennie. (100 marek). Tak na przykład w fabryce juty u Deutscha w Bielsku wypłacono robotnikom za 14 dni pracy od 4.700 marek do 7.700 marek, z czego na dzienne utrzymanie wypada przeciętnie 442 marki. Zachodzi tu rażący przykład wyzysku pracy kobiecej, a takich przykładów można przytoczyć więcej.

Fabrykanci tutejsi starają się nawet wypaczyć ustawę o płatnych urlopach. Wiadomo, że każdemu robotnikowi należy się 8. m. dniowy względnie 15 dniowy urlop płatny w jednym terminie. Tymczasem niektórzy fabrykanci chcą urlop ten podzielić na raty po dwa dni (sobota i niedziela). Taką praktykę zaczął fabrykant Brühl wbrew protestom robotników. Ten sam p. Brühl i inni, puszczając robotnika na urlop ustawowy, żądają od jego kolegów pracy za dwóch, grożąc opornym wyrzuceniem z fabryki. W ostatnim tygodniu w fabryce Brühla faktycznie wielu robotników, a nawet robotnice pracowały przy dwóch maszynach, ale wynagrodzenie brały za jedną.

W ten sposób zwalczają fabrykanci ustawę o urlopach i wyciągnąć chcą nowo korzyści dla siebie. Wobec tego wyzysku i nadużyć robotnicy w dziedzinie zastój przemysłowy są bezbronni.

Jest wprawdzie w Bielsku komisarz przemysłowy, ale rozciąga się tylko (!) na powiat bielski; natomiast Biała z okolicą choć tak samo fabryczna, niema komisarza przemysłowego i musi o niego prosić w razie potrzeby aż województwo w Krakowie. Z Bielska i Białej utworzono w teorii biurokratycznej dwa okręgi przemysłowe, choć tworzą one jedno zwarte środowisko wielkiego przemysłu i wszystkie dane przemawiają za tem, ażeby z powiatu bielskiego i bielskiego, oraz sąsiednich żywieckiego i wadowickiego utworzyć jeden okręg przemysłowy i jeden komisaryat przemysłowy z siedzibą w Białej. Tego domagają się od dawna robotnicy.

Sprawę tę poruszono też w dniu dzisiejszym na zgromadzeniu chrześcijańskich robotników w Dozmu polskim w Bielsku, gdzie między innymi uchwalono wniosek prof. Sierakowskiego, żądający utworzenia wspólnego Komisaryatu przemysłowego dla Białej i Bielska z okolicą, oraz zaapelowano do Sejmu, by jeszcze przed rozejściem się uchwił ustawę o przemysłowych sądach rozjemczych, któreby ustawowo regulowały wszelkie zatargi między robotnikami a przedsiębiorcą i słabszą stronę t. j. robotnika chroniły od wyzysku, zwłaszcza w tych chwilach, kiedy sam obronić się nie może.

List z Makowa.

Maków, 4 lipca.

ZAMACH DYNAMITOWY. W nocy z 2 na 3 bm. w garażu Ludwika Mojżyszka w Makowie zabójstwo do mechanizmu stojących tam 2 samochodów osobowych po 2 naboje dynamitowe z zapalonymi lontami, które dzięki nieumiejętnej mu założeniu nie eksplodowały. Rankiem 3 bm. szofer Tow. transportowego „Express”, którego Ludwik Mojżyszek w Żywcu, znany przemysłowiec, jest właścicielem, spostrzegł przy badaniu wózków naboje i usunął je, dzięki czemu przeszkodził nieobliczalnej w skutkach katastrofie. Tutejszy posterunek jest już na tropie sprawcy.

NOWA RADA GMINNA już się ukonstytuowała i rozpoczęła swoje urządowanie. Burmistrzem został znany i ceniony radca leśnictwa dóbr arc. Stefana z Żywca, zarządca dóbr makowskich arcyks. p. Franciszek Röwer, jego zastępcą p. Jan Bryndza, dawny zastępcą burmistrza. W skład Rady weszli ludzie przeważnie z inteligencji i mieszczaństwa.

DROŻYZNA. Zjazd leśników do Makowa wolał niebywałą drożyzną mieszkań, mogącą śmiało konkurować z Zakopanem i innymi zdrojowiskami. Cena izby na 6 tygodni waha się od 60—100.000 marek. W ślad zatem ceny żywności droższe są znacznie od cen krakowskich. Byłoby rzeczą pożądaną, aby Starostwo myślenickie wzięło w te stosunki.

Groźny pożar w Zakopanem

(Telefonem od naszego korespondenta).

Wczoraj o godz. 1.30 w południe wybuchł w Zakopanem w willi „Klemensówce” groźny pożar. Ofiarą jego padła cała willa, przedstawiająca wielomilionową wartość.

Przy pożarze interweniowała straż pożarna z Zakopanego i Poronina, która też przez ofiarność swoją oraz poświęcenie zdołała uchronić od katastrofy sąsiednie wille.

2 członków straży zostało przy ratunku zranionych.

Do naszych prenumeratorów!

Niniejszem oznajmiamy, że zawarliśmy pisemną umowę z „Vestą”, Bankiem Wzajemnych Ubezpieczeń w Poznaniu, w myśl której każdy czytelnik, który opłaci prenumeratę „Gonia Krakowskiego” zostaje ubezpieczony bezpłatnie w tymże Banku:

1) Na wypadek śmierci spowodowanej nieszczęśliwym wypadkiem na **500.000 marek polskich,**

2) Na wypadek stałej niezdolności do pracy spowodowanej nieszczęśliwym wypadkiem na **400.000 marek polskich.**

Ubezpieczenie powyższe obejmuje wszelkie nieszczęśliwe wypadki jakie wydarzyć się mogą ubezpieczonemu w życiu codziennym oraz przy wykonywaniu przezeń pracy zawodowej z wyłączeniem nieszczęśliwych wypadków, spowodowanych uprawianiem jakiegokolwiek bądź sportu.

Wypadkiem w pojęciu niniejszego ubezpieczenia jest każde dokładnie przez lekarza stwierdzone obrażenie cielesne, którem ubezpieczony bez własnej woli, wskutek niespodziewanego i nagle na organizm jego zewnątrz, mechanicznie działającego zdarzenia zostanie dotknięty. Wypadkiem więc n. p. jest śmierć, lub stała niezdolność do pracy wskutek katastrofy kolejowej, wskutek jakiegokolwiek bądź przejechania, wypadku w fabryce przy maszynach, w kopalni przy pracy i t. p. Do wypadków zalicza się także porażenia gromem, prądem elektrycznym, poparzenia, popalenia kwasami gryzącymi, oraz zatrucia krwi, przy których jad dostał się do ciała przez skaleczenie zewnętrznie dostrzegalne. Wypadki wszelkiego rodzaju skutkiem napadów zbrojnych włączone są do tego ubezpieczenia.

Nie uznaje się za wypadki: a) wszelkich zwykłych zachorzeń i stanów chorobowych, szczególnie chorób epidemicznych, infekcyjnych, n. p. tyfusu plamistego i inwazyjnych, oraz wszelkiego rodzaju rozmyślnego otrucia się; b) zachorzeń z powodu psychicznych wzruszeń; c) skutkiem działania temperatury; d) uszkodzeń cielesnych powstałych wskutek długotrwałych lub często powtarzanych wysiłków fizycznych.

Do ubezpieczenia przyjmuje „Goniec Krakowski” osoby fizycznie i umysłowo zdrowe od 18 do 65 roku życia, wszelkiego stanu i zawodu z wyjątkiem:

lotników, dżokei, nurków, akrobatów i linoskoków, marynarzy łodzi podwodnych. Ażeby „Goniec Krakowski” ubezpieczył swego prenumeratora za darmo należy: 1) Zapłacić prenumeratę. 2) Wypełnić podany niżej kwestyionaryusz, 3) Wysłać go wraz z opłatą prenumeraty — a wówczas ubezpieczenie staje się ważne od godz. 12 w południe dnia następnego po wpłaceniu prenumeraty na pocztę lub w Administracji pisma naszego w Krakowie, ul. Dunajewskiego. 7.

Poświadczenie z Banku „Vesta” stwierdzające, że ubezpieczenie zostało przez ów Bank przyjęte otrzyma prenumerator odwrotnie. Ubezpieczenie powyższe jest ważne na czas na jaki została opłacona prenumerata naszego dziennika.

„Vesta”, Bank Wzajemnych ubezpieczeń w Poznaniu, instytucja rdzennie polska, założona w r. 1873 oparta na wzajemności, zajęła dzięki swojej sprężytości, sumiennoci i rzetelności w całej Polsce najpierwsze miejsce. Na czele Instytucji stoi Generalny Dyrektor dr Maryan Głowacki, wybitny ekonomista w Polsce. — Dyrektorem działu ubezpieczeń od wypadków w Centrali Banku w Poznaniu jest znany Krakowianin p. Arpad Czerwiński, zaś Dyrektorem Oddziału krakowskiego jest członek zarządu Centralnego p. Maryan Lanc, cieszący się zasłużoną sympatią w naszym mieście.

Imię i nazwisko	
Zawód (dokładnie określony)	
Dokładny adres	
Data urodzenia	
Czy nie jest Pan kaleką?	
Czy jest Pan zdrowy?	
Prenumerata opłacona	
Od	do
W dowód prawdziwości dat wł. podpis ubezpieczonego	

Wycinek ten należy po wypełnieniu przesłać do Administracji pisma naszego.

Wszelkich wyczerpujących informacji tak w sprawie ubezpieczeń wypadkowych, jakoteż i w innych działach ubezpieczeń prowadzonych przez „Vestę” (od ognia, na życie, od kradzieży, od odpowiedzialności prawno-cywilnej i t. p.) udzieli natychmiast Sub Dyrekcja „Vesty” w Krakowie, ul. Straszewskiego 28, telefon Nr. 139.

